

spøgelser, som i forskielligt Viemed skulde finde Sted i Fabrikker, hvor der bruges Damp, kunde foretages samtidig af samme Person, hvorved Cieren eller Brugeren slipper med eet Eftersyn i Stedet for flere. Hvis det ærede Thing skulde mene, at dette Hensyn ikke fortjener saa meget at paagtes, at man derfor skal aabne Udgangen til at benytte Arbeidsinspektørerne, saa er det Noget, som jo forsaavidt ikke er af anden Bestaaffenhed, end at Justitsministeren vel nok vil kunne finde sig deri. Men jeg har dog villet gjøre opmærksom paa, at den Betragtning, som har lebet mig, er netop et af de Hensyn, som den ærede Ordfører saa stærkt gjorde gjældende, hvad Udvalgets Stilling til Sagen angaar.

Berg: Jeg tror ogsaa, at det er denne Betragtning som har lebet Udvalget til at blive ved Lovforslagets egentlige Indhold, kun med den Forandring, som er foreslaaet under Nr. 18, og jeg tror ikke, at dette Hensyn er urigtigt. At en Fabrikker skal have Forstyrrelse i sin Fabrikvirksomhed baade ved Eftersyn af Arbeidsinspektøren og ved Eilshyn af en Kjedelopsynsmand, tror jeg ikke er heldigt, thi det kan foranledige gjentagne Forstyrrelser, som efter den Ordning, der her er foreslaaet, i mange Tilfælde kan blive uforpøden, ikke at tale om, at det i mange Tilfælde aabenbart vil blive endel billigere, ikke blot for vedkommende Fabrikker, for hvem Tagten er noget nedsat, men ogsaa for Statskassen, da jo Arbeidsinspektørerne, naar de i et nogenlunde rimeligt Omfang benyttes til dette Arbejde, ikke behøve en saa stor Forhøielse i deres aarlige Honorar for Udførelsen af dette Arbejde som Beløbet af de Gebyrer, der indgaa i Statskassen. Jeg er ogsaa enig med den høitærede Justitsminister i den Betragtning, at han ikke overfor denne Lov har noget med Arbeidsinspektørernes Lønningsforhold at gjøre; Arbeidsinspektørerne ansættes jo nemlig af Indenrigsministeren, og da de jo blive ansatte med den Virksomhed for Die, som de skulde udføre, ville de vel ogsaa være istand til at kunne udføre dette Arbejde. Det synes jo ogsaa ganske naturligt, at disse Mænd maa have en saadan teknisk Indsigt, at de kunne forene begge disse Virksomheder med hinanden, og dersom det Honorar af 1,500 Rd., som de hver faae, ikke er anset rundeligt nok, er det jo derfor ogsaa naturligt, at de faae et betinget Tilleg paa Finantsloven for denne forpøgede Virksomhed. Jeg skal dog i den Henseende bemærke, at man allerede ifjor, da man gik ind paa midlertidig at fastsætte Honoraret for Arbeidsinspektørerne, fra Finantsudvalgets Side gjorde den Tilføielse, at man maatte formene, at de Mænd, der blev ansatte, ogsaa vilde kunne paatage sig anden beslaagtet Virksomhed ved Siden deraf, og jeg skal ikke negte, at jeg for mit Vedkommende ved at deltage i den Utrøining i Finantsudvalgets Betænkning havde tænkt

paa noget Bignende som det, der her foreligger. Hvad nu angaar den Bestemmelse, som Udvalget her har foreslaaet, om at stille Valget frit for Fabrikkeren, om han til dette Eftersyn vil benytte Arbeidsinspektøren eller en efter Reglerne i en tidligere Paragraf valgt Sagkyndig, da skal jeg ikke negte, at jeg holder noget derpaa; thi det kan jo tænkes — hvad der jo vistnok ogsaa har viist sig ved forskjellige Leiligheder — at Arbeidsinspektøren ved Udførelsen af sin Embedsgjæring er kommen noget paa Kant med en Del Fabrikker. Man kan jo ikke i de enkelte Tilfælde dømme Parterne imellem og sige det er Dens eller Dens Skyld. Det er meget forstaaeligt, om Arbeidsinspektørerne ved Udførelsen af enkelte af Lovens Paragrafer have kunnet tro at maatte opfatte deres Pligt paa den eller den Maade, som de dog muligvis ved en længere Erfaring kunne modificere; men det er paa den anden Side heller ikke unaturligt, at visse Fabrikker, som før end Loven udkom, vare vante til at gaa med deres Ting i en vis Slendrian, nu, da Loven er udkommen, have fundet det lidt haardt, at de maatte gjøre visse Forandringer, og at de da ikke have kunnet skjelne imellem selve Lovens Indflydelse og Lovens Udøverses Indflydelse, idet det jo, som bekendt, ikke altid falder Statsborgerne let at skjelne imellem selve Lovbestemmelsernes Følger og den Skyld, som man kan tillægge Lovens Udøvere. Resultatet er som sagt, at der efter de Meddelelser, som man kan faae om dette Forhold, bestaar et noget spændt Forhold imellem Arbeidsinspektørerne og enkelte Fabrikker, og saalænge som et saadant spændt Forhold vedvarer — jeg antager, at det efterhaanden vil forsvinde — saa er det godt, at vedkommende Fabrikker ved denne Lov kan blive fritagne for at have mere med disse Embedsmænd at gjøre, end han er forpligtet til efter den tidligere Lov, naar han forlanger at faae en anden Sagkyndig til at udføre dette Over og betaler noget Mere derfor. Med Hensyn til Erlæggelsen af Betalingen efter Tagt, forsaavidt man benytter Arbeidsinspektøren, da er det muligt, at der endnu kunde føies en Bestemmelse dertil, og jeg skal henstille til Overveielse af den ærede Ordfører, der navnlig har skænket disse Spørgsmaal sin Opmærksomhed, om der ikke kunde blive taget en Bestemmelse om hvorvidt Arbeidsinspektørerne skulde være Opkrævere af de fastsatte Gebyrer for Eftersynet, eller om de skulde være fritagne herfor og blot give en Anmeldelse om disse Gebyrer enten for Antskuen eller paa anden Maade, saaledes at de med Hensyn hertil vare fritagne for at staa i Forhold til Fabrikanten. Det er muligt at begge Parter vilde sætte Pris derpaa, og forsaavidt som det kunde finde Samstemning baade fra den høitærede Ministers og fra Udvalgets Side, vilde der vel neppe være Noget i veien for ogsaa at lempe paa Forholdet i den Henseende. Men som